

Az új zárórarendelet.

Egyszer már irtunk róla, hogy a háboru a közügyek vezetőinek nem azért adott kivételes hatalmat a kezébe, hogy rendeleteket nyakrafőre gyártván, azokhoz görcsösen ragaszkodjanak még akkor is, ha a rendeletek nem csak nem szolgálják a célt, amelyért hozták, de a közöniséget korlátozzák szabad mozgásában és akaratában. A háboru sok egyéb kényszerítő állapotainál fogva ugys béklyóban szenved sok minden szándékunk, sok nyomorúsággal és nincsetlenséggel küzdünk. Jótéteményekre, küzdelmes napjaink megnyhítésére és nem folytonos molesztáltásunkra van szükségünk.

Aktuálissá teszi a véleményünk nyilt megmondását a szénügyek kormánybiztosának az új záróra megállapításáról kiadott rendelete. Tavalyról fölmelegített káposzta ez, csak már tavaly sem volt izletes, annál kevésbbé most, amikor a mult év tapasztalatai állanak a hátunk mögött.

Tizenkét óra helyett e hónap tizenhatodikától kezdve tizenegy órakor be kell zárni az összes nyilvános helyeket; a színházat, a kávéházat, a vendéglőt, a mozi, mindenféle mulató és szórakozó helyet. Az indokolás: takarékoskodni kell a szénnel, a fűtő és világító anyaggal, mert különben a szénünk elfogyna, ha a kávéházban, színházban s egyebütt egy órával tovább fűtenének. Holott hát ennek a gondolkodásnak és indokolásnak egyáltalán nincsen igazsága.

Beszéljünk például a színházakról. Ha tizenegy órakor be kell zárniok a kapukat, természetesen hamarább fogják kezdeni az előadásokat. Vagyis ez annyit tesz, hogy a nézőtér, színpad és öltözők át-fűtését egy órával hamarább kezdik, ha egy órával korábban kell csukniok. Különben itt van egy frappáns rendeletellenes példának a Nemzeti Színház fűtőkészüléke. Ennek teljesen mindegy, akár van záróra, akár nincs, korábban vagy későbbben, azt a mennyiséget, amely működésben tartására szükséges, minden körülmények között meg kell emésztenie. Szó lehetne esetleg arról, hogy a mozgófényképszínházak vetítő áramának fogyasztásában érnének el megtakarítást, de miután a záróra miatt a mozik szintén hamarább kezdenek, áramfogyasztásuk éppen annyi, mint a rendes záróra idején. És ha volna is valami megtakarításuk, ez oly csekély, hogy még csak egyetlenegy gép járatását sem teszi fölöslegessé a villamtelepen... De igen nyomós érvet hoznak föl a rendelet ellen a pesti életet jól ismerők, akik azt mondják, hogy tizenegyötől tizenkettőig a nyilvános helyeken korántsem fogy el annyi szén, mintha a közöniség ez idő alatt odahaza fűt.

Hát akkor minek ez a rendelet, minek öregbiteni azt a gyámkodást, melylyel egy sereg más rendelet, közigazgatás és mindenféle más apparátus a közöniségre nehezedik? Ezzel a rendelettel dekányi szénnel se kerül több a pincékbe. Ellenben tessék föllépni erélyesen a németeknél és az osztrákoknál, hogy rendes szénszükségletünket fedezzék. Azért adunk nekik kenyeret.

Közp. nyomt. XX cs. 23. sz.

Budapestre vonatkozó újságcikkek				Oszályozás	
Szerző:	<i>Az új Zárórarendelet</i>				
Cím:	<i>Az új Zárórarendelet</i>				
Forrás:	<i>Bp.</i> (Hely)	<i>1918. X. 17.</i> (Idő)	<i>Budapest</i> (Köt. v. füz.)	<i>7</i> (Oldal)	
Tárgy	<i>1918.</i>		Hely	Idő	<i>351.758</i>
Személy			Helyszám		

Székesfővárosi háziyomda 1918